

Mustafa Atiř

- şiirler -

Yayın Tarihi:

3.4.2013

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mustafa Atış (1972 -)

10 Kasım 1972 tarihinde Rize'nin Çayeli ilçesinde doğdu. İlk, Orta ve Lise tahsilini burada tamamladı. Uludağ Üniversitesi İ.İ.B.F. İktisat Bölümü'nü bitirdi(1996) . Üniversite yıllarında bir kaç arkadaşıyla Uludağ Öğrenci Yurdu Şiir Grubu'nu kurup 4 sene boyunca Şiir Dinletileri düzenlediler. Kültür-Edebiyat-Sanat dergisi olan 'Ahenk Dergisi'nde iki yıl görev yaptı. Üniversite yıllarından sonra İstanbul,Rize ve Rusya (Moskova&St.Petersburg) 'ta muhasebe birimlerinde çeşitli kademelerde görev yaptı. 2002 yılında SM Mali Müşavirlik ruhsatını almış olup, İstanbul Beyoğlu'nda açmış olduğu Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik Bürosu'nda faaliyetlerini devam ettirmektedir. Aynı zamanda; Rize-Çayeli-Esendağ Köyü Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği Başkanlığı'nı ve Beyoğlu Büyükçarşı Yönetimi Denetim Kurulu Başkanlığı'nı yürütmekte olan şairimiz; evli olup Ahmet Asım ve Yusuf Emir isminde iki çocuğu vardır.

Lise yıllarından itibaren şiir yazmaya başlayan şairimizin şiirleri bir çok dergi, e-dergi, gazete ve internet sitelerinde yayımlandı. 'Şairler.net' in 2005 Yılı 'En Güzel Şiirleri Antolojisi' nde 'Nazlı Gülüm' şiiriyle yer aldı. 'Antoloji.com & Ümraniye Belediyesi' nin beraberce düzenlediği '2006 Yılı İstanbul Konulu Şiir Yarışması' nda 'Süreyya Tepelerinde-İstanbul' isimli şiiriyle 'Mansiyon' ödülüne layık görüldü ve bu şiiriyle 'İstanbul Şehrengizi' isimli şiir kitabında yer aldı. Çayeli Dernekler Federasyonu'nun hazırlamış olduğu 'Çayeli Sevdalıları' isimli şiir kitabında iki şiiriyle yer aldı (Mart-2008) . Ümraniye Belediyesinin 2009 yılında düzenlediği 'Serbest' konulu 5. Geleneksel Şiir Yarışmasında 'Gül Endam-2' isimli şiiriyle 'Mansiyon' ödülüne layık görüldü ve bu şiiriyle 'Kuklacı' isimli şiir kitabında yer aldı.

Deniz Yıldızı

- 1 -

'Hüzün çiçeklerini bilir misin?
Sevgiyle koparıp
Solduğunda ağladın mı hiç...'

Mestane gecelerde
Bakışın mehtabı yaralar
İntizarın gizemine sokulup
Umut taşır düşlerin
Berzaha kadar...
Leyli fer'e matem vurur
/hasret vurur
Birde sensizlik...

Bir ateş ki sinemde
Nedametle tutuşan
Ay vakti süzülürken
/acımasızca
Bulut kızıl / deniz kızıl
Batan güneşe ağlayan
Duygularım kanamadan
/susuyorsa kelimeler
/şiiirler
Her dem yoldaşım olur
-ölümsüz malihulya-
Deniz Yıldızı

Aşkımızın ömrü
Kelebekler gibi
Rengârenk / bahar kokulu
Mor ebru tadında
Kısacık...
Yârı / yarını olmayan

- 2 -

Gülzarındaki ki encam
Masum / mahzun heyula
-Dayanamıyorsan-
Yüregini avuçlarıma bırak
Yıldızlar üşümesin gözlerinde
Salıver umutlarını gökyüzüne
Süreyya'dan uçurtmalarla

Bir sabah;
Ankara'ya uzatıp ellerini
-dokunurken yaralarım-
/ağustos kokulu mutluluklar
Didârını ıslatırsa
/boğazında düğümleip hıçkırıklar

Deniz/i göremezsen bir daha
/denize görünmezsen
Yıldızlar kayarken İstanbul'dan
/Karadeniz'e
Umuda vurup gönül zincirlerini
Son sözlerini söyleyerek

--
Seni sensiz yaşatan
Şair yaşarken ölür

Unutma ki deniz yıldızı
Dokunduğun her akkor
Yüreğimde bir hançer
Hicranla yanar bedenim
Ruhum tarumar olur
Kelimeler/de susar
Şair sensiz gömülür

- 3 -

İstanbul'a kar yağıyor
/yüreğime kar
Gözlerimdeki bulut
/yağmuru arar
Gökkuşuğu tadında
Suya renk veren
/hatıralar
Deniz yıldızı da olsa
Uzaklaşıp Masivadan
Yükselip yüce aşka
Ayrılık;
Kavuşmaktır sevgiliye
Bilesin yâr...

Mustafa Atış

Gül Endam 1

Çöllerde bir sen misin sonsuzluğu arayan
Yalan! .. Yalan bu hazan / hayal mevsimi yalan
Vaveylalar titredi kalplerde sarardı gam
Bir sen misin düşünen kavuşmayı Gül Endam

İntizar gülşenlerde yeşermiştii aşkımız
Önce hasret, sonra vuslat.. ve ayrılık şarkımız
Bir yılbaşı gecesi çarmıha gerildi çam
Yıllar geçti... gönlümdeki aşk geçmedi Gül Endam

Şimdi her an peşinde karlı dağların kurdu
Aydınlığa koş endam... güne karanlık vurdu
Bulutsuz bir gecede yine seninle olsam
Gelmez misin kalbime / girmez misin Gül Endam

Her seher maveradan duysam serzenişini
Yaprağına dokunan bir dem kırağı olsam
Bir gözyaşı damlası hatırlatır mı beni
Aldığım her nefesi solur musun Gül Endam

Gördüğüm gün resmini bakıp bakıp ağlasam
Seninle geceleşem seninle sabahlasam
Yine de bu zamanlar yetmez bana gül endam
Sensizlik bir intihar... anlasana Gül Endam

Saçlarım ağarıyor tan yeri ağarmadan
Yıldızlarım sönüyor aydınlığa varmadan
En kudretli çağında yıkılır mı bir adam
Al... tut ellerimi... kaldırsana Gül Endam

Eğer isyan etmişse gölgem toprağa... suya
Vur gölgemi gül endam vur sürmesin bu rüya
Beraberce dalalım o dönülmez uykuya
Benimle yaşamaya ölür müsün Gül Endam

Gülistanda son umut artık ölüm uykusu
Ben yalnız bir karanfil... sen bir güneş sen bir su
Sararmış mahzenlerde kuruyor yitik sevdam
Gönlünü sebil edip sular mısın Gül Endam

Hüzün yağmurlarında mehtabına yar olsam
Bir infaz oluversem hasretine vurulsam
Her an seni bekleyen kutsal bir diyar olsam
Gökkubbenin altında sorar mısın Gül Endam
Berzah Alemlerinde arar mısın Gül Endam

Mustafa Atış

Gül Endam 2

Yarınları gül kokan bir intihar sabahı
Giriverdi zehirli bir gül gönül bahçeme
Baykuşlar haber saldı çığlıkları dağlara
Dağlardan bir kıvılcım düşüverdi kalbime
Ayrılığın şimşekten kor olduğu zamanda
Düşlerime ram olan bir ateşle kavruldu
Gül endam... Bedenimle sensizliğe vuruldum

Ruhum bir başka yansır hayal aynalarına
Ömürden bir kıvılcım koparır seni benden
Kan kana karışmadı benim düşlerim kadar
Bülbül gülü sevmeyi mehtaplı bir gecede
İki dünya verdiler yüreğime pranga
Örümcek kadar umut öremedim kendime
Hakikatte Tur Dağı'nda gülü solduran volkan
Eridi geleceğin sahipsiz kollarında
Gül endam..O gecede sen olsaydın yanımda

Angarya saatlerim bırakmıyor zamanı
Uğruna can verdiğim peygamber çiçekleri
Sessiz bir ağıt sanki gözlerinde buğulu
Bir kasırga yüreği kadar sancılı aşklar
İnan bu melodiler sana da son şarkıdır
Nakaratı ölüm kokan ayrılığın şarkısı
Kaderi özümseyen ruhumun kısılcığında
Öğrendim musikinin gizem dolu ruhunu
Hayat kadar kısacık, ebedi heyecandı
Gül endam..Senle doğan günler dahi yalandı

Bitmez bu sır dünyası, kelimelerle bitmez
Artık dudaklar sussun.Kalpler,gözler konuşsun
Her hatıra canlansın serseri bakışlarda
Közlensin her hatıra kan gövdeli yaşlarda
Bir damla bin umuttur gölgemi temizleyen
Zamanın çirkefinde açık sarı bir umut
Seninle kavuşmaya zehir kattık Gül endam
Vuslata can gelmişti... Biz kanattık Gül endam

Bir zindan kokar şimdi esaret zincirleri
Nostaljinin koynunda güller açar, zemheri
Bir cemre düşürerse bulanık saçlarıma
Şemalın toprak kokar berzahın yumağında
Bir ölüm vurur beni... Vurur sorgulamadan
Artık git be Gül endam... Fazla yaralamadan

Sevgi darağacında bir infaz bekler beni
Kırık yaşam kılıcın kabzasında güller var
Kurşun kadar sıcaksın hedef kadar karanlık
Gül'e benzedin diye öldürecekler seni

Kimdi? Işık sümbülü geceye konan kimdi?
Beynime boydan boya şimşekleri çaktıran

Tavus kuşu bir defa görecekti kefeni
Cesedi bir tabuta sığdıramayan kimdi?
Gönlüm aşına oldu tutku saraylarına
Mezarıma karanfil döktü beyhude rüzgâr
Kimdi? Yağmurda solan karanlığa böcekler
Kubbesinde âlemin ay ışığı damlarken
Ağlıyor dev aynada bir kârınca gölgesi
Senin umudun kadar yeşil, ama karanlık
Senin umudun kadar hüzün kokar nefesi

Ellerim kan sağıyor hazin dokunuşlara
İssız kaldırımlarda şafakları bekleyen
Gizle beni kalbine aşkı orda bulayım
Orada ateşinle bir ömür kavrulayım
Asumanda bir bulut merhamet gözyaşları
İndikçe arz-ı zemin özlüyordu baharı
Bir kızıl arzu gibi titredi karanfiller
Zemheriye dönüştü aşkın kaynar suları
Sevdamız bir türküydü, ağıt oldu bir gece
Rüyalar kâbus oldu... Viran oldu her gece

Soğuk damlalar düşer artık yapraklarına
Kardelenler selamlar kırılmış dallarını
Bir gün karanfil doğar belki topraklarına
Okşar yine tenini çamurdan saçlarını
İncitmeden sokulur yine dudaklarına
Yudum yudum eritir nefesinin sesini
Kök salar sessiz sessiz uyuduğun yatağa
Hissedersin yanında çağlayan gölgesini
Senin üstünde büyür bir gülün anıları
Senin şarkını söyler gülün hatıraları

Gül endam...Işık vardı..Nur vardı bahçemizde
Biz beraber kararttık düne aydınlıkları...

Mustafa Atış

Gül Endam 3

Solmayacaktı güllerimiz
Sözümüz vardı bizim;

Buğulanmış gözlerinle Gül Endam
Sessiz çığlıkları gömerken kalbine
Yüreğime deprem olup
Susuyorsun ya
Artık gidiyorsun ya yanımdan
Ağlıyorsun ya
Özgürlüğe bıraktığın serçenin
Kanaında kan gördüm
Uçurtmaları bağlama gökyüzüne
Umutları bağlama
Rüzgarın sesi beni boğmaya yeter
Ağlama! ...
Amacın kanatmaksı yaralarımı
Hadi vur! ..
Vurdukça kanıyorum ne de olsa

Bulduğun yerde bırak beni
Gözlerim nemli kalsın biraz da
yüreğim sönük
Güneşin sarısı gibi alınyazım
Sözlerinle yaralansın biraz da
Hadi git! ..
Durdukça kanıma giriyorsun...

Bakma bana öyle suçlu gibi
Bu aşka silah çeken ben değilim
Sessizliğe dinamit koyan da
Kuşları avcılar vurdu gülüm
Tüyleri düşerken karlar üzerine
Ne bilirdim
Sonumuz olacağını..

Sen de gidiyorsun...
Diyor ya şair;

"Elimi beş yerinden bağladı beş parmağın
Bağrımda yanmadık bir yer bırakmadan git! ..
Bir yarin göçtüğünü / çöktüğünü bir dağın
Görmemek istiyorsan ardına bakmadan git! .."

Bu günümüz suçlu diye
Yarınlarımızı öldürüyorsun
Gerçeklerden kaçmak adına
Şarkımızı yarım bırakıyorsun
Hadi git! ..
Git kolaysa
Daha ne duruyorsun

Tut ki;

Tanımadık... görüşmedik...buluşmadık...
Bir rüyaydı yaşadık
Ne artık şiirlerimin prensesi
Ne de gönlümün kraliçesi
Ölüme silah çeken hayatın
Gerçeğine vurulduk sırtımızdan
Ne çıkar! ..

Tut ki;
Sazımın telleri seni anmasa artık
Şiirlerim öksüz kalsa biraz da
Sensizliğe ram olsa gecelerim
Rüyalarım susuz kalsa biraz da
Ne çıkar! ..

Tut ki;
Dünya kocaman bir yalan
Ümit yalan, ateş yalan, aşk yalan
Ölümden öte gerçeğin sahtesi yalan! ..
Tut ki;
Yalanın gırdabında boğulduk
Ne çıkar! ..

Bir gidiş ki vedasız
Ve de el sallamadan...
Bir daha dönmemek üzere

Git ki son olsun çırpınışım
Canevinden yaralanışım
Şiirimde kanayışım
Git ki;
Bir son olsun dağ gibi yıkılışım

Sana ait bir gönül var bende
Onuda tırnaklarımla parçalarım
Hadi git! ...

Mustafa Atış

Güle Ağıt 1

Bu ağıt, seni benden aldığıın gün yazıldı
Gül/mezar umudumu çaldığıın gün kazıldı
"Es-salah" okunurken ihtilal yüreğıme
Gözlerini gömdüler benim göz/bebeğıme

Kelimelerde matem, hicran kokar şiirler
Sen giderken ardından öksüz kalan şairler
Duanın rüzgârlara karıştığı sesinden
Toprağına kan damladı güllerin sinesinden
Işıkların kalbinde gül/endamın kanadı
Güneş dahi batarken adını sayıkladı
Düşlerindeki encam yanık kalıp bağıında
Nazlı güller üşüdü virane dağılarında
Gülşenler gülüyordu düğün arifesinden
Sana kefen biçtiler gelin elbisesinden
Kapında ağlıyorken yaralı dilenciler
Seninle kabre girdi en son serüvenciler

.....
Ve hatıralar şimdi hüzünbaz yakarışlar
Gülün doğduğu yerde toprak ölmeğıe başlar
Nedametle büyüyen hazan kokulu dağılar
Nevbaharın vurulur zaman ağlar/ an ağlar
Vaveylalar nedir ki, deprem olur sevdalar
Her dem vuslatı arar her yöne haber salar
Sesini duyan var mı? Nefesini soluyan
Rengin Ay/a benziyor uyan nazen/im uyan! .
Şeyda/n kapına geldi bir bakışına hasret
Yaşın veda/dan küçük/ küçücük tebessüm et
Bırakma ellerimi avuçlarım üşüyor
Ellere iklim-i yâr, bana da kar düşüyor
Feveran duygularım hançeremde feryadım
Leyl-ü Nehar/da melal gülistanında yâdım
Güllerinden vazgeçtim küllerine muhtacım
Devran dönsün kâbustan dua olsun ilacım
Maveradan bir tılsım uyandırısın da bizi
Şulenin efsunuyla yaksın meşalemizi

Gidiyorum gülizar mestane bedenimle
Mahzun intizarımla senden kalan ben/imle
Didarını resmettim hayalime bergüzar
Sensiz tarumar âlem sensiz yetim şehir-i yâr
Hangi yola girdiysem sonunda keder ve gam
Hangi şarkıyı duysam melodisinde hüzzam
Gidiyorum Ay yüzlüm mehtabını görmeden
Şırlarıma aşikâr güneşe görünmeden
İçimde malihülya meçhule gidiyorum
Gülzardan kaçıyorken hep gül/e gidiyorum
Gidiyorum ufkumda ne İrem var ne ruşen
Sana meftun bir aşktan bin heyelandı düşen
Çırpındım çıkmak için derun dehlizlerinden
Kaç Mecnuna yol açtım Leyla'nın izlerinden

Çöle nigârın düştü benim vecd/ime hüzün
Muzdarip artık gece/ meczup artık gündüzün

Kaçmak çare mi gülçe? İçimde gülberk varken
Gurbet diye gittiğim her yerde sen yaşarken
Canı alınca canan ruhum kalmaz mı bican
Berzaha dek sürer mi bu efgan bu helecan
Bin katre gözyaşıyla yeşerir mi beyaban
Lahit/ini gözler mi her gece mah-ı taban
Öter mi terennümle seher vakti bülbüller
Bad-ı sabahla doğup açar mı yine güller
Misk-u amber kokusu dolar mı aşıyan/a
Güldestenin ecesi sen misin gül-i rana
Eriyorum nârınla her gece yelda bana
Hicretim yok yarına esirim anla/sana
Münzevi dilenciyim uzlete sırdaş oldum
Her gün ölümü çizen fırçaya nakkaş oldum
Aşkım pervane oldu çerağınla yak beni
Ya al beni yanına ya azat bırak beni

Son sözlerim rayiha/m kanayan şiirim/de
Bir ceylanı vurdular, ceylan benim içimde
Yutkunurum sesime yağmış gibi yağmurlar
Gül/kokunu özledim bana yetmez buhurlar
Gonca olsan korkarım kiskanır seni dağlar
Güneşe bakma sakın! . Gölgeni de vururlar
Bana gelince gülüm her ayrılık bir ölüm
Anılar yağmur olsun susuz kalmasın gölüm
Berzahı bekleyerek duada kalsın eller
Senin yasını tutsun sensiz kalan gönüller

Mustafa Atış

Güle Ağıt 2

Sevgin gibi kocaman ellerinle göm beni
Hüzzama sarıl da git hicranın yollarından
Bir hayal âleminde gönder artık bu/seni
Gözlerin dumanlansın veda bulutlarından
Kocaman ellerinle sevgin gibi göm beni

Tebessümünde donar/ağlayan gözlerin de
Sen gül/Düğün sabahı martılar götürürken
Zamanı akkor gibi kavuran sözlerin de
Umudun musalladan mezarına yürürken
Ağlayan gözlerinde tebessümün de donar

Ateşler mi kanattı dallarını Mimoza?
Küllerin savrulurken gönül kuytularına
Güneşi esir ettim bulutlarına Roza
Yangınlar mı gül olup serildi yollarına
Mimoza, ateşler mi kanadı dallarına

Hangi aşk sarar seni örtüsüyle sevdanın
Hangi kalp benim kadar üşür yalnızlığına
Karanlığı öldürsem sana varmasın diye
Geceler üryan olur dokunur çığlığına
Örtüsüyle hangi aşk sarar sevdami benim

Sana "Gül" dedim diye hazanı unuttun mu?
Renklerin, kokuların toprakla solduğunu
Hicranla alevlenen gönlünü avuttun mu?
Kelebek danslarının kısacık olduğunu
Hazanı unuttun mu? .. Sana "gül! .." dedim diye

Yanarken yaraların ateşi kül ettin mi?
Gül ettin mi çölleri umuda su dökerek
Mutluluk dağlarından güneşi kaybettin mi?
Sevdasına kaç defa siper alır bir yürek
Küle ateş ettin mi? .. Kanarken yaraların

Sen iremi seversin bende seni nazenin
Delişmen sevdaların hatırına muzdarip
Münzevi gülzadeyim içimde güliz senin
Yaralı baht-ı sinem gülistanında garip
Ben hep seni severim sen iremi nazenin

Sonum sensiz diyarda senin elinden olsun
İstemem bir gül dahi bırakma mezarıma
Adım unutulursa karanfiller de solsun
Güneşler de doğmasın artık gülizarıma
Senin elinden olsun sensiz diyarda sonum

Şiirler de kanasın/ titresin kalem kâğıt
Şairler de vurulsun gönüllerin yasında
Sevdaya ateş düşsün ayrılıklara ağıt
Bülbülleri de yaksın güllerin dünyasında

Şiirler de titre/Sin kanasın kalem kâğıt

Bakma muhacir gibi gelip kayboluşuma
Menzilin aşyanım gurbetimse sıladır
Ölüm vuslattır elbet tekrar varoluşuma
Derunumdaki ebed bu âlemden evladır
Gelip kayboluşuma muhacir gibi bakma! .

Kocaman ellerinle sevgin gibi göm beni
Gözlerin dumanlansın veda bulutlarından
Bir hayal âleminde gönder artık bu/seni
Hüzzama sarıl da git hicranın yollarından
Sevgin gibi kocaman ellerinle göm beni

Mustafa Atış

Kız Çocuklar Bekle/SİN

Hangi renk karanlığa sırdaş olur bu kadar
Hangi yüz utancından görülmez aynasında
Doğmamış çocuklara kazılır kanlı mezar
Umut üşür, can donar zulmun her defasında

Sabahı bekliyordu Bahira'lar, Hira'lar
Emekliyordu zaman işkence sahrasında
Kız çocuklar bekle/SİN süsleyipte analar
Babalar tebessümü öldürmenin yasında

Matem yüklü gecenin ufku hüznle doğar
İştiağıyla bitâp gönlün zor cefasında
Älemi haşyet sarar/ sesine yağmur yağar
Beşer kutlu haberi duymanın sevdasında

'Yıkılsın cahiliye Kisra Saraylarıyla
Kurusun Sâve Gölü, titresin Uzza ve Lât
Ebrehe'ler vurulsun Ebabil kuşlarıyla
Ahmed'in yıldızıyla parıldasın kâinat'

Mustafa Atış

Marjinal Aşk

Hatırlarmısın simetrik dudaklım;
A.Smith'le girmiştin makro ekonomik alanıma
Havuz oluşturan finansal araçlarla
Net teklif eğrimi sunmuştum sana
Sistematik riski de göze alarak
Menkul kıymetim olmanı istemiştin...
Konjöktür hareketlerimiz;
Canlanma evresini yaşarken
İktisadi bir tebessümün vardı
Karşılıklı tarife indirimlerine giderek
Tam istihdama ulaşmıştık...

Hatırlarmısın konveks yüzlüm;
Başabaş noktasında buluşup
Damping yaptığımızı...
Gökyüzüne bakarak
Yıldızları özelleştirmiştik
Klasik aralıktan yağın
Enflasyon kokulu zamdan kaçarken
Faiz oranlarına yakalanıp
Karekök dışına dahi çıkamamıştık
Kınamışlardı aşkımızın ekonomisini
Kirli para satan teorisyenler...

SAY şahidim olsun ki;
Aşkımız standartlara uygundu
Senden stok... bende iddihar yoktu
Arzının niceliği kadar
Talep etmiştim seni
Çarpan katsayısıyla
Talebim daha da artmıştı
Nihayet;
Aşırı istihdam sonucu
Azalan verimleri yaşamıştık
Bir gecelik repoyla
Hiperenflasyonumuz artmıştı...
Bu kümülatif süreçte
Marshall kokulu dudakların
Depresyona sokmuştu beni
Hayatımda ilk defa
Stagflasyonu yaşayıp
'Bretton Woods' gibi çökmüştüm...

Hatırlarmısın Avrupa patentlim;
İMKB'nin bahçesinde
Para sepetiyle beklerken
Çapraz kurundan sokulmuştum yanına
Oligopol piyasaları gezip
Referans fiyatlarını sormuştuk
'Forward Market' ten yapıp alışverişimizi
'Over shooting' etkisiyle
Terketmiştik sermaye piyasasını...

Hatırlarmısın likidite yanaklım;
Döviz kurunun yükselmesiyle
Aşkimızı konsolide etmiştik
Tasarruf paradoksuyla
Konvertibil olmuştu hayallerimiz
Vergi indirimleri dahi
Gönül bütçemizi senkronize edememişti...
Göz kararı spekülasyonlara göre
Dolarlarımız... ECU'larımız olacaktı
Hazinemizi
İMF'nin reel ankesleriyle dolduracaktık
Hoş Olmayan Monetaristlerin
Hoşuna gitmese bile...

Hatırlarmısın monopol yüreklim;
Aşkimız Liberal olacaktı...
Mukayeseli üstünlüklere göre
İstihsalde bulunacaktık...
Sen;
Spesifik özelliklerine göre
Emisyon hacmini genişletecek
Ben ise;
Trende göre hareket edip
Dirsekli Talep Eğrisi'ni oluşturacaktım...
Miktar Kuramından hareketle
Bütçelerimizi denkleştirip
Net bugünkü değerimizi bulacaktık...
Yine dolmazsa hazinemiz;
Kapitalist ve Sosyalistleri iskonto ederek
Özel çekme halatlarıyla
Dengeye getirecektik...

Hatırlarmısın optimal gözlüm;
Rostow'un gelişme teorisine göre
Olgunluk dönemine girmiştin
Ortalama yıllık büyüme hızın
Harrod-Domar'a göre
%3 olacaktı
Rasyonel beklemeyle göre
Homo Economicus duygularımızla
Merger oluşturacaktık
Sıcak paraların yapışkanlığıyla
Bağlanacaktık birbirimize
Kıymet paradoksu dahi
Ayıramayacaktı bizi...

Ama... Maalesef...
'Hollanda Hastalığı'na yakalanmıştın
Dışsal ekonomiler sayesinde
Yayıma etkisi de vardı
Üstelik;

Ticaret saptırma etkisiyle
Bütçe açığın da artmış
Ödemeler denge bozulmuştu...

Hatırlarmısın Marjinal Aşkım;
24 Ocak günü
Aldığımız ortodoks kararları
İkimizde şok olmuştuk...
Özelleşecektik seninle
Marjinal prodüktivitemiz artacaktı
Ama... olmadı...
Tercihli ticaret yapamadık
Parasal tabanımız yetmemişti buna
Transfer harcamaları
Tüketmişti... tüketici rantımızı
Geri bırakma etkisiyle
Fakirlik çemberine girmiştik...

Hatırlarmısın dalgalı döviz kuru saçılım;
Refahımızı;
Bay Gavat'a göre artıracaktık
Viner'e göre ticaret yaratacaktık
Sen;
Ceteris-Paribus'la evde bekleyecek
Ben de;
Açık piyasa işlemleriyle ilgilenecektim...
Kredi çarpanıyla
Euro dolarlarımız olacaktı
J eğrisine göre yapacaktık ihracatımızı
Buğday satıp... uçak alacaktık
Paramızın miktarını
Otomatik Stabilizatörlerle ölgecektik...

Oysa...
Teorilerimiz... Kuramlarımız...
Hep yarım kalmıştı...
Düşüncelerimiz
Standart sapmaya uğramış
Hızlandırılan varyansı dahi sollamıştı...
Duygularımız
Kriz ekonomisine girince
Aşkımızın orjinal philips eğrisini
Para politikası araçları dahi
Doğrultamamıştı...

Hatırlarmısın aritmetik boylum;
Polorize bölgede buluşup
5 Nisan'da aldığımız kararları...
Düğün masrafları için
PTT'nin T'sini
Gerekirse Kıbrıs'ı dahi satacaktık...
Düğünümüzü;

Merkez Bankası'nda yapacaktık
Şahitlerimiz;
Neo-Klasiklerle Yeni Keynesgiller olacaktı
Monetaristler para takacaktı bize
Keynes'te bunun altında kalmayacaktı tabi
Döviz Interbank piyasasından
Kredi açacaktı adımıza...

Ama... olmadı...
Gümrük Birliği'ne rağmen
Aşkimızı ihraç edemedik
Son iktisadi planımız olan
EFTA'ya dahi gidemedik...

Üzülme ekonometrik bakışlım;
Şu iki parametrelilik Regresyon Aleminde
X'i Y'den ayırıp
Maltusyan tuzağa düşüren
Klasikler utansın! ..
($Y=aX+b$)

Mustafa Atış

Nazlı Gölüm-1

Rüzgarlar semada bulutu sarıp
Yağmurlar toprakta aşkı bulurmuş
Derya-lar kurursa güneşe kanıp
Balıklar çırpınıp öyle ölmüş

Mustafa Atış

Nazlı Gülüm-3

“Ben sensiz olunca
Kırmızı ışıktadırdu hayat
Yüreğimde siyah bulutlar
Güne karanlık vurdu”

Ne sensiz gecelere sözüm geçiyor artık
Ne kalbim saat gibi zamanı korkutuyor
Gerçeğimde bir kefen gelinlik kadar güzel
Ölüm bile süslenmiş gelin gibi duruyor

Şimdi sönük bir hayat karanlıklar ülkesi
Işıklar Nazlı Gülüm arkamızdan vuruyor
Sevip büyüttüğümüz çiçekler öksüz kaldı
Güneşin yokluğunda kökleri de kuruyor

Biliyorum yakında yok oldu diyecekler
Ağtlar yükselecek gülşenimde bir sabah
Yeşillik olsun diye tohumlar ekecekler
Çiçekler yas tutacak Nazlı Güle her sabah

Bakma suskunluğuma yüreğim volkan gibi
Ayrılığın ateşi kalbimde Nazlı Gülüm
Kıyametin koptuğu o dehşetli an gibi
Bir dünya yıkılıyor içimde Nazlı Gülüm

Mustafa Atış

Nazlı Gülüm-7

'Kaç kez vuruldum sensizliğe
Kaç kez ölmedim...'

Ağıt yakmak, yas tutmak, aşka isyandır bugün
Derya-nın balıkları vurduğu andır bugün

Sen şimdi hayallerde hergün pembeleşirsin
Hayal biter gün gelir gerçeğe yüzleşirsin
Anlarsın evliliğin aşkı sarmadığını
Bedeninle ruhunun aynı kalmadığını

Yıllarca hayat bulan umut bicandır bugün
Sen de gidiyorsun ya, aşklar yalandır bugün

Duygularım mülteci olmadı hiçbir zaman
Bu öyle bir sevda ki ne kar tutar ne duman
Yüreğim bir intihar gizemiyle kavruldu
Sen mahzenden kaçarken içimde gül vuruldu

Kalbimi parçalayan büyük volkandır bugün
Senin için çirpınan ruhum kurbandır bugün

Dünyamızı bırakıp yeni bir dünya kurdun
Önce beni kalbimden, sonra kendini vurdun
Artık fırak vaktidir biter hüznü destan
Gülün kayboluşuna ağıt yakar gülistan

Yarınım kelepçeli gönlüm zindandır bugün
Toprağı zehirlenmiş yitik fidandır bugün

Ne seni benim kadar seven olacak gülüm
Ne sensiz bir hayatta beni bekleyen ölüm
Gündüzler öc alacak bugün karanlıklardan
Artık yeis günüdür, kan fışkırır dağlardan

Levh-i mahfuzda gizli acı fermandır bugün
Beni sensiz bırakan bir imtihandır bugün

Ne nedamet ateşi sarsa dört bir yanını
Ne lokman hekim gelse çözmeğe dermanını
Mecnun gibi dolaşıp çöllerde bulsan vâhâ
Melekler feryadını götürür mü Allah'a

Gözlerimde kaybolan bir hatırandır bugün
Güneşi esir eden kara dumandır bugün
Ezanları susturan haçlı bir çandır bugün
Sevda mevsimlerinden artık hâzandır bugün
Levh-i mahfuzda gizli acı fermandır bugün
Beni sensiz bırakan bir imtihandır bugün
Yarınım kelepçeli gönlüm zindandır bugün
Toprağı zehirlenmiş yitik fidandır bugün

Kalbimi parçalayan büyük volkandır bugün
Senin için çirpınan ruhum kurbandır bugün
Gözyaşıyla sulanan gönül vîrandır bugün
Seni benden ayıran hâzin devrandır bugün
Yıllarca hayat bulan umut bicandır bugün
Sen de gidiyorsun ya, aşklar yalandır bugün

Ağıt yakmak, yas tutmak, aşka isyandır bugün
Derya-nın balıkları vurduğu andır bugün

Mustafa Atış

Nazlı Gölüm-8

“Sevda bir masalmış Kaf dağlarında
Ne kavuşan varmış ne de yaşayan
Tek ölümmüş gerçek başka bir kalpte
Bir de suskun gecelerde yatıp ağlayan”

İsyankâr sokaklarda gezdiğim günden beri
Her bir yanımda ızdırap her bir yanımda zemheri
Bir ateş bir yanardağ sardı dört bir yanımda
Mısralara işledim sessizce isyanımı
Sen ayrı bir dünyaya adımını atarken
Ben dağa taşa vurdum feryad-i figânımı

Dağ yarıldı aniden gönlüme volkan düştü
Kavurdu her yanımda umuduma kan düştü
Kalem kırıldı sonra parçalandı elimde
Sessizce kayboluşun hicran oldu kalbimde
Yağmalanmış ruhuma çöktü hüznün ateşi
İntizar yarınımın kara sevdalı eşi
Yaralı sevdaların ağlayışı ondandır
İçimdeki şarkının kanayışı ondandır

Ondandır, yakamozun derya-lara küsmesi
Ondandır, yüreğimde kasırgalar esmesi
Ondandır, kalemimde mürekkebin bitişi
Ateşten bedenimin soğuktan titreyişi
Gün batarken şiirin yazılması ondandır
İkimize tek mezar kazılması ondandır
Ondandır, her lâhzanın bin yıl hesaplanması
Yargısız infazların göğsüme saplanması

Ondandır, gidişini kabullenemeyişim
Ondandır, sen yaşarken ölemeyişim

Mustafa Atış

Nazlı Gülüm-9

"Sensiz yüreğim bir Kerbelâ olur
İçimde binlerce Hüseyin ölür"

Gönlüm karardı yine sarardı hayal dünyam
Akşam vakti denizde batan bir güneş gibi
İçimde bir kıvılcım alev aldı derinden
Yaktı umutlarımı kavurdu ateş gibi

Sevgimi buket yapıp gönderiyorken sana
Kutsal bir sevda günü.. yeni bir heyecandı
Sözlerin hançer gibi.. mesajın buz gibiydi
Anladım bu zamanda aşklar dahi yalandı

Ne bir dost ne bir kardeş.. ne sevda kaldı şimdi
Özlemine duyduğum o uzak diyarlarda
Bir nazlı gülüm vardı.. O da yok olup gitti
Gülşenim öksüz kaldı şimdi hatıralarda

Şiirlerin rengini bir gün çözersin elbet
Her mısradaki yeşeren bir çiçek olduğunu
"Gül Endam"ı bulutun gölgesinde bırakıp
Bir akşam güneşiyle nasıl kaybolduğunu

Ben bir şairim gülüm.. şairler şiir yazar
Duygular olmasaydı şiirlerde olmazdı
Şairlere senin gibi güzeller mezar kazar
Şiirler olmasaydı şairlerde olmazdı

Geceleri gündüzden ayıran kara değil
Aydınlıklardı gülüm.. ışığı aldın benden
İçimdeki acıyı verseler insanlara
Dayanmaz hiçbir damar.. kan akar her bedenden

Benden bir haber bile alamazsan gün gelir
Unutma sevgi düşüm bıraktığın yerdeyim
Eşkiyalar ölürse dağlar öksüz kalırmış
O dağda nazlı bir gül açan bir kabirdeyim

Şimdi senden geriye sararmış bir gül kaldı
Önuda ölene dek sevip sevip koklarım
Bir sevda öyküsüydü.. bu şiirle son buldu
Sevgimi yüreğimde ömür boyu saklarım

Senden başka bir aşkı artık tatmamak için
Aşkına zehir döküp öylece içeceğim
"Elveda Nazlı Gülüm.. Elveda kır çiçeğim
Bil ki seninle doğdum, seninle öleceğim"

Mustafa Atış

Nazlı Gülüm -10

"Sendeki /beni/ öldürebilirsin
Yüreğimdeki /sana/ dokunma! .
Yanarsın çünkü.."

Sen basit sevdaların yüreksiz kahramanı
Sen aşka silah çeken gönüllerin âhısın
Sen gökleri karartan ateşlerin dumanı
Güneşe hasret kalan güllerin günahısın

Hüzünlü şarkıların, yaralı şiirlerin
Büyümeden kuruyan çiçeklerin yasısın
Kıyameti andıran o korkunç alevlerin
Her gün ölümü çizen ressamın fırçasısın

Sen "unuttum" diyerek ölüm kokan nefesin
Vurulan umutların kanayan yarasısın
Yankısı gökkubbeyi parçalayan bir sesin
Mâsum tebessümlerin haykıran feryâdıdır

Sen ağlayan gözlerin en buğulu anısın
Sevgi dolu düşlerin patlayan volkanısın
Son nefesini veren bedenlerin canısın
Sen aşkları öldüren kaçışın kurbanısın

Seni okuyan kalpler ürkecekler sevmekten
Umut dolu gecenin karanlık sabahısın
Her gün tekrar dirilip defalarca ölmekten
Bitkin düşen sevdanın yaşama isyanısın

Kâbusların rengisin, ölümün mirasıdır
Yarım kalan aşkların hâzın hatırasıdır
Sevmek isteyenlerin korkulu rüyasısın
Balıkları öldüren zehirin derya-sısın

Zamanın ötesinde aşklara uçamayıp
Yüreğimde kanayan serçenin kanadıdır
Kutsal gönül bahçemde "Nazlı Gül" kalamayıp
Gözyaşının, acının, ayrılığın adısın

Mustafa Atış

Pa-mus-1

Bir Allah bildi kalbimi
Bir de sen bilemedin pa-mus

Seni düşünüyorum pa-mus
Bulutların memesini sağarken
Toprakların yüreğini okşarken
Damlalar kirlenir düşlerimde
Umutlar kirlenir
Yine de git diyemem sensizliğe
Ama git! .. git vakit varken...

Kalbimin sesini dinle pa-mus
Önceden böyle mi çarpardı?
Gözlerimin içine bak pa-mus
Önceden böyle mi bakardı?
Sen buradan gideli pa-mus... sen gideli
Her şeyimi alıp götürürken
Hülyaların tadı buruk yüreğimde
Gerçeklerin tadı buruk...
Ahular buğulanmış gözlerimde
Depremler kıpırdamış
Sen buradan gideli pa-mus... sen gideli
Beni bana benzetemediler

Ne olur darılma pa-mus! ..
Yaşıyorum diye kızma bana
Kan verirdim yaşasaydın
Can verirdim yaşasaydın
Seni veremezdim pa-mus

Bileklerim güçsüz kaldı çoğu zaman
Ayaklarım nasır tuttu
Hüzünlerin mührünü vurdular alnıma
Yaşamın çilesini...
Yine de yaşıyorum pa-mus
İstemeseler de yaşıyorum
Seninle de olsa... sensiz de olsa...
İmtihan içinde imtihana koşuyorum...
Aldırma pa-mus! .. sen aldırma bunlara
Beni tanımaya çalışma
İzdirabını sorgulama gözyaşlarımın
Kırgınım diye darılma! ..

Beni ağlatma pa-mus! ..
Ağlatma bu geceleri
Anlatma sırlarımızı
Anlatsan da anlayamazlar zaten
Beni bir tek 'Gül Endam' anladı
O da yanlış anladı
Ve bir gün
Çekip gitti pa-mus...

Mustafa Atiř

Pa-mus-2

Bir başka sabahtı pa-mus
Aslına dönmesi gereken
Şafakların kuytuşunda kayboldum
Gerçeklerin yüreğinde...
Gölgemi sakındım bulutlardan
Yıldızlardan... güneşi sakındım
Aynalardan gözlerimi
Yollardan ayaklarımı...

Bir başka sabahtı pa-mus
Eyüp Sultan ağlıyordu
Bir otobüse binişini gördüm
Bir de gözyaşlarını
El sallayışını...
Son nefes neyse yaşamak adına
Işık neyse karanlık adına
Ölüm neyse gerçek adına
Öyleydi pa-mus... öyleydi...
Şon kez de olsa... son bakışta olsa
Öyleydi...

Yine yağmur yağıyor ya!
Yine ben burdayım ya!
Yine sen yoksun ya! ..
İsyanım köreldi yalnızlıklara
Hasretim köreldi
Darmadağın hülyaların ufkunda
Baharım köreldi...

En güzelini düşlerimin
Yaşamak uğruna...
En seçkinini dostlukların
Paylaşmak uğruna...
En iyisini sevdaların
Savaşmak uğruna...
Sahtenin ötesinde bir yerde
Nazlı çiçekler arasında
Güneşin şahit olduğu
Ve dağların... ve kuşların...
Berrak nehirlerin kenarında
Sevgi düşü gölgelerinde kalbimin
Umutları aşmak uğruna
Yine sen yoksun ya! ..

Yine sen yoksun ya! ..
Beşiktaş iskelesinden vapura binerken
El sallamıyorsun ya arkamdan
Bakmıyorsun ya! ..
Aşkımız gibi delice dalgalanan
Saçlarını rüzgarlara bırakmıyorsun ya! ..
Dönüşünde yolculuğumun
Tebessüm etmiyorsun ya! ..

Elimi tutmuyorsun ya! ..

Dünya varmış... hayat varmış... aşk varmış...
Artık sen yoksun ya! ..
Hepsi yalanmış...

Mustafa Atış

Pa-mus-3

Bir umut;

Depremden öte
Bir yürek;
Volkandan öte
Bir sevgi;
Ateşten öte
Ayrılık;
Ölümden öte olanda
Ruhum kadere yönelir
Hicrana artık aldırılmaz
"Sil gözlerini Pa-mus
Bu yağmur toprak kaldırmaz"

Dualarım ıslandı yine
Hayallerim üşüdü
Seşime
Yağmurlar yağmış gibi
Yüreğim
Tipide kalmış gibi

Düşen her bir damla söndürür beni
Baharsız her mevsim öldürür beni

Yaralı kaldıkça serüvenciler
Ne doktor gelir kurtarmaya
Ne de bir melek can almaya
Sabretmek ilaçtır bazen
Bazende beklemek zamanı
Limanında sonsuzluğun

Hayırsız her sebep söndürür beni
Sebepsiz her "Hayır! ." Öldürür beni

Dar geliyor sözcükler yüreğime
Zor geliyor tavusların gerçeği
Bilir ki kırıktır kanadı
Yinede vazgeçmez gökyüzü seydasından
Dener her defasında uçabilmeği
Gömülüverdikle topraklara

Kanayan her kanat söndürür beni
Yıkılan her umut öldürür beni

Mustafa Atış

Sen Ağla Yüreğim

Sen ağla yüreğim
dilin yok senin / kolların yok
yarından başka yârın yok
duadan başka umudun
büyütmek için tohum ekemedin
temizlenmek için gözyaşı dökemedin
sadece buğzettin haksızlıklara
bazen de susarak;
dilsiz şeytanı oynadın kıyımlarda

Sen ağla yüreğim
gülme zamanı değil
rüküya eğil / secdeye eğil
ama eğilme haksızlıklara
güneş seni bekler doğmak için
hilal seni bekler aydınlık için
üniversite kampüsünde / okul kapısında
bir gönül seni bekler
özgürlük için

Sen ağla yüreğim
hissettiklerini düşünemezsen
inandıklarını yaşayamazsan
buğulu bakışlar ağlamadan
saçlar omuzlara dökülmeden

.....
çiçekler soğutmaz gözyaşını
feryatlar durdurmaz
'Alinyazısı' deme bunun adına
Cüz-i iradedir tetiği çeken
Vurulan
- bir güldür -
kitap sayfalarında

İnandıramadın gönülleri
yumuşatamadın kalpleri
dilin yok senin / kolların yok
yarından başka yârın yok
duadan başka umudun
gözpınarların kuruyana dek
Abdullah zayıftır belki
- "Allah" Kadir'dir-
İmdatına yetişir elbet

Sen ağla yüreğim
Melekler ağlamadan

Mustafa Atış

Süreyya Tepelerinde-İstanbul

Tarihi yüreğinde saklayan kutsal şehir
Şahikalar diyarı, beldelerin şahısın
Yedi tepe üstünde duran ihtişamınla
Sen; süreyya şavkıyla arşın padişahısın
Vuslatın gökkuşağı efsun köprüleriyle
Avrupa'yla Asya'nın ezelden nikâhısın
Hangi yıldızlar bana senin lem'anı verir
Aynı toprak üstünde dinlerin dergâhısın

Şimdi Otağtepe'de saha kalkar kır atın
Canlanır fetih ruhu; Gûrani, Ulubat'ın
Gemiler karalardan dökülür pare pare
Konstantin selam durur fetih müjdeli yâre
Tekerekli kuleler, şahı, havan topları
Orta Çağ'a kapanır Topkapı'nın surları
Bizantion'dan gelip Dersaadet'e varan
Bir Osmanlı destanı meydanlarda mehteran
Akşemsettin mutmain, handan mâbed-i kadîm
İntizar nazlı bebek, Yeni Çağ'a ilk adım
Fatih'le malihülya ilk namazla gül olur
Tac-ı Kayser tarumar, didâr İstanbul olur

Ne zaman yalnız kalsa yakamozların sesi
Sevda tepesi mahzun, ayrılık Kız Kulesi
Leandros seni içer, Hero sende boğulur
Çiçek açan iki yâr deniz/de hazan olur
Aşıkları kavurur, yakar Üsküdar gibi
Aşk yokuşu duada Hüdâyi arar gibi
Hüzünler kenetlenir Haydarpaşa Garı'nda
Ayrılık çeşmesinde, Harem Otogarı'nda
Selviler ve mezarlar meftun `Yalnız Selvi'ye
Dür-i yekta gibisin muhacir Ümraniye

Uçup Hazerfan gibi Galata Kulesi'nden
Cemâlini gözlesem göğün penceresinden
Resmetsem eşkalini mestane gözlerime
Deruni şiirlerle tılsımlı sözlerime
Mah-i taban ısıtsa gönül meşalesini
Mehtaplarda saraylar bulur mu şulesini
Ruh-i derya canlansa kalbin şelâlesinde
Hünkârlar fermanını sunsa gül hâlesinde
Şehr-i Lâle yeşerse, Emirgan olsa yüzün
Misk-u amber yayılsa sinesine gündüzün
Sâdabad olsa yollar ritmine seyyahların
Cumbalı evlerinde sultan-ı yegâhların
Çınar'ın rayihası şehzade güllerinde
Hüsn-ü aşk dile gelse nâzen bülbüllerinde
Haykırsa gökkubbeye nasıl kovulduğunu
Yegâne sevdasının İstanbul olduğunu

Bir nârlı gecedir ki sabahında istikbal
İremin aynasıdır, günahın/da istiklal

Dünyadan bir minyatür, her nefes bir kâinat
Akar insan selleri mahşere kanat kanat
Gurup vakti girince suların ruşeninde
Altın Boynuz canlanır Pierre'in gülşeninde
Menzil midir Karaköy revan gemilerine
Medeniyeti taşır dünya iklimlerine
Kumbaracı yokuşu gemilere yas tutar
Umut dahi yanarsa ciğerleri pas tutar
Camilerin endamı, kubbelerin ahengi
Süleymaniye'de sır Mimar Sinan'ın rengi
Şehrayınlarında lâl, segâhlar deste deste
Beş vakit yankılanır ulvi ilahi beste
Çamlıcalar, Yûşâ'lar, mavi boğaza bakar
Gülhane Hasbahçe'de tarih İstanbul kokar

Boğazında mücella inci gerdanlığın var
Sen ki muhacir kızı, seni sevenler anlar
Derûnumda bir acı Bâb-ı Ali/de kanar
Suriçi masum bakar, sahafta tarih yanar
Yüreğim Yedikule, Ayasofya hasretim
Yeni Cami'de kuşlar şimdi öksüz ve yetim
Eyüp'te mihmandarlar Necip'lere yâr olur
İslâmbol; gül destesi, maneviyatı solur
Sen; Dergâh-ı Selâtin, âbide Âsitâne
Sensiz nağmeler hüzzam, sensiz gönül virâne

Haykırsam seher vakti denize feryadımı
Faytonlar adalarda sayıklar mı adımı
Kadıköy rıhtımında ağıt yakar vapurlar
Boğazda fırtınalar, mârtilarda çığlıklar
Karacaahmet gamlı, Aşıyan'da mâtem var
Kasım, Dolmabahçe'de bir çocuk gibi ağlar

Nice ozanlar şeyda sana serenadında
Her tavus seni görür rengârenk kanadında
Güzelliğin bergüzâr, bakışların şehr-i yâr
Şehrengiz, tebessümün her mevsime nevbahar
Bir yanın İbrahim'dir, ateşinde gülistan
Bir yanında kol kola diskotekle kabristan
Siyahın ve beyazın iki ayrı bahtısın
Lügatin Napolyonca dünya payitahtısın
Hangi dile çevirsem adını destanlaşır
Hangi gülü koklasam ruhum İstanbullaşır

Sen ey! Maveramızdan gelen Nebi muştusu
Sen ki ey! Gülizarımın en güzel süsü
İs tin bolın, bakma sen yüzüme Antonina
Son duam, arzuhalim, beni de al yanına

Mustafa Atış

Yıldızlar Üşürken

Güneşi bekleyen gülüm
Baharı selamlayan rüzgârım
Çiçekleri tavaf edercesine
Bal arılarımın musikisi
Bazen.. hissetmekte güzeldir
Yeşille beyazın özlemini
Beni orda bulabilirsin

Karanlıkları doğururken bir anne
Çıplak ayakları donarken
Patika yollarda
Doğmadan ölürse şayet
Kimsesizliğin yüreği
Beni orda bulabilirsin

Gurbete isyan ederse gönüller
/darılırsa
Bazen... ağlamak da güzeldir
Temizlenirse kalpler
Bir gün dönersem şayet
Memleketime
Bazen... horon oynamakta güzeldir
Tulum çalarken
Beni orda bulabilirsin

Yıldızlar üşürken Kaçkarlar'a
Atamın nasırlı elleri gibi yüreğim
Hasret kalırsa yeşilliklere
Boyun bükerse çay filizleri dahi
Yegâne topraklarıma

Bazen.. düşünmekte güzeldir
/Çayeli'ni
Seni orda bulabilirim

Yalnızlığım;
Sanma ki sessizliğimdir
Sensizliğimdir
Sensizliğimdir.....

Mustafa Atış